Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 157. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 21-го СЕРПНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 21, 1981 No. 157. VOL. LXXXVIII.

Плянують спільну маніфестацію у Сан Франсиско

Сан Франсиско, Каліф. — У неділю, 13-го вересня 1981 року, о 1:30 по полудні відбудеться спільна маніфестація українців та жидів перед совєтским консулятом у Сан Франсиско із вимогою негайного звільнення совєтських політв'язнів Анатолія Щаранського, Олекси Мурженка і Юрія Фйодорова. Це — жид, українець і росіянин, і кожний з них сидить довгий строк у поганих умовах.

Тема маніфестації — спільне змагання народів ССCР за національні і людські права, включно з правом на виїзд. Справи Фйодорова і Мурженка є зразком цього. Вони оба засуджені під час ленінградських процесів у 1970 році разом ізількома жидами, яких уже звільнили і дозволили їм виїхати до Ізраїля.

Ця маніфестація — перша того роду на цьому терені, — зорганізована Відділом УККА на Північну Каліфорнію та місцевою організацією допомоги совєтським жидам, Бей Ерія Рада для Совєтських Жидів. Сподіваються участи також членів місцевої російської громади.

Совєтський консулят міститься при 2790 Ґрін вул. у Сан Франсиско.

Пляни на маніфестацію оформив комітет, що складається із таких осіб: д-р Олег Верес, голова Відділу УККА, Андрій Сороковський, англомовний секретар, Дейвид Ваксберг, директор-помічник Бей Ерія Ради для Совєтських Жидів, та Хаїм Юдін, представник місцевої громади совєтських жидів.

Маруся Черепенко, культурний референт Відділу УККА, приготовляє українську частину мистецької програми.

У Стемфорді влаштовують Український День

Стемфорд, Конн. (Д.Г.). — У неділю, 13-го вересня ц. р., тут на площі біля Семінарії св. Василія, при 161 Гленбрук ровд, відбудеться річний Український День, що його спонзорує спеціяльний комітет на чолі з координаційним головою Доналдом К. Горбатим, з Валлингфорду, і Ричардом Іваником, з Ню Бриттен, головою фестивалю, а допомагають їм Михайло Рудий з Іст Гартфорду і Микола Перепі[illegible] з Стемфорду.

Фестиваль почнеться в 11-ій годині перед полуднем. Архиєрейську Службу Божу відправить Владика Василь Лостен, Єпископ Стемфорду. Під час Служби Божої співатиме хор семінаристів під диригентурою проф. Йосифа Ролла.

Після Служби Божої буде перекуска; можна буде купити численні українські страви, а також напитки. Під час фестивалю можна буде оглянути і купити мистецькі вироби.

Після полудня — виступи різних мистецьких груп з українськими піснями і танцями; координатор мистецької частини — Володимир Грабович з Ню Бриттену. Відбудеться також змагання відбиванки під наглядом о. Романа Ґолемби з Ню Гейвену. Слава Горбата плянує гри і розваги для дітей. Крім того, гості могтимуть оглянути Український Музей.

Від 3-ої год. по полудні до 7-ої год. вечора гра[illegible] оркестра до танців.

Продажем квитків вступу на фестиваль займатиметься Олена Руда з Гартфорду. Вступ — один доляр, для дітей до 12-го року життя — безкоштовний.

Комітет УДСК сподівається масової участи української громади. За докладнішими інформаціями про фестиваль слід звертатися до голови фестивального комітету, Д. Горбатого: 3. Пікот ровд, Валлингфорд, Конн., або телефонувати на число: (203) 269-5909.

Позиція прем'єра Канади Трудо слабне

Оттава, Канада. — Зовсім несподівано для політичних кіл у Канаді прем'єр П'єр Трудо і його партія зазнали подвійної поразки в доповняючих виборах до федерального парляменту. Ліберальні кандидати перепали у виборчій окрузі Спадайна в Торонто та в Жолієт, Квебек.

В Торонто кандидат Нової демократичної партії, лівих демократів невеликою кількістю голосів — 7,483 на 7,303 — переміг особистого приятеля прем'єра Трудо та видатного діяча ліберальної партії Джіма Кутса. Кутс, експерт енергетичної проблематики, був близьким співробітником Трудо і автором різних проєктів кабінету міністрів у тій ділянці. Його переможець Деніел Гіп, пастор англіканкської церкви, як радник міської ради Торонто, виступав на захист бідніших верств населення. Округа Спадайна, де він виграв, є багатонаціональною здавна, в останньому часі поважніше заселена китайцями, які прибувають відносно масово на захід Канади, здебільшого до Ванкуверу й звідти розїжджаються по цілій Канаді. Про свою перемогу Гіп сказав: „Ціла кампанія і моя перемога заскочили кожного, не лише Кутса. Вона здивувала навіть Нових демократів".

Вислід виборів в Жолієт не лише приніс велику перемогу консерватистам, бо їхній кандидат Роч ЛяСалл переміг свого ліберального противника голосами 24,500 до 11,500, але він зробив консервативну партію Канади універсальною по всій Канаді, бо досі вона не мала ні одного представника в федеральному парляменті від провінції Квебек. Таким чином вона має представників з усіх десяти провінцій. В той час, коли ліберальна партія прем'єра Трудо не має взагалі своїх партійних представників від провінцій на захід від Манітоби.

Обидва ті здобутки мають символічний, хоч важливий характер, бо вони аж ніяк не можуть вплинути на більшість лібералів у федеральному парляменті. Постає питання, що було причиною тих поразок лібералів саме в часі, коли вони ведуть важку боротьбу за схвалення — патріяцію нової канадської конституції і мають в тому підтримкуу більшости населення. Загально думають, що економічні й побутові умови сучасного моменту в Канаді, які характеризує інфляція 13 відсотків, безробіття, господарський застій були тими причинами. Населення, зокрема бідніша його частина, куди належить багато етнічних меншин, особливо відчувають це і тому голосували проти лібералів.

Продовжується навчання української мови в Пітсбурґському університеті

Пітсбург, Па. (К.Д.). — У Пітсбурґському університеті на протязі п'яти років викладається курс української мови. В осінньому семестрі (1981) навчального року студенти можуть вписатися на початковий курс української мови, який має чотири кредити, і на курс незалежних студій, який дає три кредити.

Останній день вписів — 2-го вересня; навчання починається 3-го вересня. Останній день зміни курсів — 17-го вересня.

Пітсбурґський університет приймає студентів на свої курси з інших місцевих університетів під програмою „крос" реєстрація, що значить, що студенти з інших місцевих університетів можуть вписуватися на українську мову в своєму університеті, а ходити на виклади до Пітсбурґського.

Щоб матеріяльно допомогти студентам, Українське Технологічне Товариство в Пітсбурзі дає стипендії на курси української мови студентам, які впишуться на курс. За формулярами для стипендій і дальшими інформаціями відносно української мови слід звертатися до інструктора української мови К. Довбенко або до слов'янського відділу (тел.: 624-5906).

ВІДНОСИНИ ПОМІЖ УРЯДОМ І РОБІТНИКАМИ У ПОЛЬЩІ ПОГІРШИЛИСЯ

Варшава, Польща. — Політичні спостерігачі і кореспонденти однозгідно погоджуються, що 48-годинний страйк друкарів в Польщі, який причинився до перериву у появі контрольованих державою і компартією видань, привів до погіршення відносин між урядом і вільною профспілкою „Солідарносьць", яка контролює усі ділянки життя робітництва.

Друкарі, як раніше інші робітники, домагаються доступу вільної профспілки до засобів масової інформації — преси, радіо, телевізії тощо, проти чого виступають консервативні члени Політбюра і Центрального Комітету Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії. У цьому випадку уряд не мав іншої ради, як припинити на два дні партійний орган „Трибуна Люду". Газета „Жиціє Варшави" назвала страйк друкарів „політичним маневром".

„Солідарносьць" натомість заповіла, що атаки й інсинуації на вільну профспілку тільки ускладнюють ситуацію. Речники профспілки заявили, що урядові заяви про те, що „Солідарносьць" преєдналась до „амбітних екстремістів, які хочуть захопити засоби масової інформації", вже викликали реакцію друкарів і робітників поліграфії у містах Бялистоку, Ольштині, Бидгощу та інших. Речник профспілки Северин Яворскі заявив, що „все чого ми домагаємося — це півгодини на тиждень у телевізії, годину в радіо і дозволу на видання профспілкового щоденника". Тепер у Польщі виходить тільки один тижневик, що є органом Крайового Комітету профспілки.

Закид уряду і компартії про „маніпуляцію", „амбітність профспілки" тощо, викликав також реакцію у деяких журналістів, які публічно виступили на сторінках преси проти голови польських журналістів Стефана Братковского за його тенденційне поступування і критику „Солідарносьці".

Відносини у Польщі ускладнюються ще й тим, — кажуть західні спостерігачі, — що обидві сторони — уряд і зорганізоване робітництво — діють під систематичним тиском Совєтського Союзу і частих маневрів військ Варшавського Пакту біля кордонів тієї держави.

Іранці прибули до Франції зі схопленою канонеркою

Париж, Франція. — До порту в Марселі причалила канонерка, схоплена декілька днів тому іранськими монархістами в еспанському порті Кадіс. Іранці зажадали від французького уряду права наповнити канонерку пальним, поповнити запаси питної води і харчів та виплисти на повне море. Французька влада запропонувала їм право політичного азилю в Франції, якщо вони мирно опустять корабель непошкодженим.

Вони пропозицію французького уряду прийняли й передали корабель французам, а ті передали його представникам іранського уряду.

Канонерка, яку охрищено Табарзін, була побудована разом з двома іншими такими самими в воєнних корабельних варстатах в Шербурґу, Франція, на замовлення попереднього іранського уряду шаха. Після відповідних переговорів й уточнень між французьким урядом і режимом аятолли Хомейні, французи звільнили канонерку й передали їх іранським морякам. В часі транспорту тих канонерок вони причалили до порту в Кадіс, Еспанія, щоб поповнити запаси пального й інших артикулів. Тут група іранських монархістів з організації Азадеган ввійшла на палубу одної з них і, обезвладнивши залогу, перебрала корабель та вийшла у відкрите море. Після того нова залога причалила, відбувши кількаденну подорож по Атлантійському океані, до порту в Касабланці, Марокко. В Касабланці нова залога канонерки змусила портову адміністрацію до наповнення її

(Закінчення на стор. 3)

ПРЕЗИДЕНТ ПРИГОТОВЛЯЄ ДАЛЬШІ СКОРОЧЕННЯ БЮДЖЕТУ

Лос Анджелес, Каліфорнія. — В Лос Анджелесі відбулися наради президента Роналда Реґена з його фінансово-господарськими дорадниками. Ціллю тих нарад є намітити дальші обмеження державного бюджету можливо в сумі коло 75 більйонів долярів.

Президент Реґен неодноразово обіцяв виелемінувати дефіцит державного бюджету у фінансовому 1984 році. Подібні обіцянки нераз робили різні президенти, але останнім часом ні один з них не переводив так послідовно цих обіцянок у життя, як президент Реґен. В нарадах в Лос Анджелесі взяли участь Дейвид Стокмен, директор державного бюджету, Доналд Ріґен, секретар скарбу, Моррей Вайденбавм, голова Ради економічних дорадників Президента й інші керівні господарські діячі.

У відрізненні від дотеперішніх бюджетових скорочень цим разом наради присвятили особливу увагу оборонним видаткам. Конгрес дозволив піднести ті видатки до висоти 226 більйонів в наступному фіскальному році, в цю цифру включена підвишка на оборонні видатки в сумі 46 більйонів долярів, а в дальших роках передбачені дальші підвишки у висоті сім відсотків в порівнянні з попереднім роком. Таким чином в 1986 році видатки на оборону осягнули б 373 більйони долярів. Президент плянує ті підвишки, одначе він шукає можливостей виелімінувати всі ті позиції з оборонного бюджету, які не мають суттєвого значення, або не відповідають сучасним потребам. Дорадники Президента вказують, що власне такою дорогою можна було б заощадити річно від 10 до 20 більйонів долярів.

Схвалена недавно Конгресом обнижка податків, яка в перших трьох роках має дати 130 більйонів долярів ощадностей для платників податків є одною з головних причин бюджетового дефіциту. Головний дорадник Президента, Едвин Міз, поінформував, що до того долучилися ще інші непередбачені економічні чинники, які збільшують дефіцит державного бюджету.

З огляду на важливість плянованих господарських заходів у нарадах в Лос Анджелесі взяли теж участь державний секретар Александер Гейґ і секретар оборони Каспар Вайнберґер. Вони допомагають перевести такі бюджетові скорочення, які в найменшій мірі не зменшили б оборонного потенціялу ЗСА.

У світі

ТУРЕЦЬКІ ВОЄННІ ТРИБУНАЛИ СУДЯТЬ цілий ряд терористичних груп, серед яких деякі мають на своєму сумлінні десятки вбивств. У трьох процесах, які відбуваються саме тепер, прокуратура зажадала 43 кари смерти для терористів, які вбили одну або більше людей. У Стамбулі прокуратура поставила внесок у процесі проти лівої терористичної групи, яка виступала під назвою Народний революційний авангард, засудити 25 підсудних на кару смерти; в іншому процесі стамбульська прокуратура зажадала кари смерти для чотирьох людей. В Анкарі, столиці Туреччини, де також відбуваються численні процеси над терористами, прокуратура зажадала кари смерти для 14 підсудних. Ті підсудні також належали до лівої групи партизан і мають за собою цілий ряд убивств. Боротьба військового режиму з епідемією тероризму, яка огорнула була цілу країну й щорічно пожирала десятки тисяч людських життів, осягає щораз кращі успіхи. Після масових арештів і судів кількість терористичних вбивств значно змаліла, а вплив терористичних банд зведений нанівець.

В ПРЕТОРІЇ, ПІВДЕННА АФРИКА, ВІДБУВСЯ суд над трьома чорними терористами, які заатакували бомбами поліційну станицю, а відтак рафінерію нафти. Вчинки ті, згідно з законом тієї республіки, клясифіковані як державна зрада й можуть бути покарані смертю. На суд було допущено всіх охочих, наскільки було місце, й таким чином чорна частина мешканців Преторії мала повну змогу запізнатися зі злочинами підсудних та мотивами у їхньому присуді. Судив найвищий суд. Підсудними були три молоді чорні у віці від 25-ти до 26-ти років. В часі слідства вони призналися до вини й подали точні деталі виконаних ними бомбових акцій, що дало змогу ствердити їхню вину, але на суді вони відкликали свої зізнання, твердячи, що їх тортуровано й зізнання вимушені та неважні. Суд визнав усіх трьох винними у закидуваних їм прокуратурою злочинах, а засуд буде винесений після вислухання останніх виводів оборони і підсудних.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ІРАНУ АБОЛЬГАССАН Бані-Садр заявив французькій пресі, що Вашінґтон погодився на його прибуття до ЗСА і постійне там перебування в характері політичного іміґранта. Бані-Садр додав, що він не погодився переїхати до ЗСА, бо, як він сказав: „Як знаєте, я не занадто люблю президента Реґена". У зв'язку з цим, Державний департамент спростував, що це зовсім не відповідає правді, що справа уділення азилю Бані-Садрові взагалі не була розглядана і не існує, а речник Державного департаменту Аніта Стакмен заявила, що в Державному департаменті взагалі не розуміють, чому Бані-Садр зробив таку неправдиву й нічим необґрунтовану заяву. В Теграні аятолла Хомейні іронічно запросив Бані-Садра й інших членів опозиції прибути до Ірану й попробувати скинути його і його уряд. Про опозицію він висловився згірдливо: „В Парижі є група людей, які там сидять і видають заяви. Ходіть сюди! Дорога для вас стоїть отвором. Якщо ви взагалі здібні будь-що зробити, то чому ви взагалі втекли за кордон".

НА СОЮЗІВЦІ ПРОХОДИТЬ БАГАТОГРАННИЙ МОЛОДЕЧИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Союзівка (М.К.). — Це вперше за майже 30-річне існування цієї прославленої української оселі УНСоюзу в неділю, 16-го серпня, у пополудневих годинах, відбулося багатолюдне відкриття багатогранного фестивалю — Свята Молоді, у просторому приміщенні залі „Веселки".

Перед шістьма стами присутніх на урочистості відкриття розпочалося офіційною програмою привіту для учасників і глядачів: музично-вокальний Ансамбль Союзівки і танцюристи виконали популярні народні пісні й танці, а театральна група молоді з Філядельфії „Кукі-Юкі" під керівництвом Романа Шведа колихала залю сальвами сміху, зображуючи в гумористично-саркастичному дусі життя українських американців у їх прибраній батьківщині. Ця комедійна група входить у склад театрального „воркшапу", що ним керує відомий актор Володимир Шашаровський.

Конферансьє Союзівки Анна Дидик представила присутнього на відкритті головного предсідника Українського Народного Союзу д-ра Івана Флиса і головного скарбника — мгр Уляну Дячук, яка привітала учасників Свята Молоді, висловлюючи свою і Екзекутиви радість з приводу численної участи у фестивалі молодих талантів — мистців і виконавців, і сказала, з яким захопленням Український Народний Союз вітає цей фестиваль, завжди даючи належну підтримку молодій ґенерації українських образотворчих і інших мистців, які дбають про те, щоб українська культура розвивалася і надалі у вільному світі.

Присутня „Міс Союзівка" 1981 року Орися Ганушевська також висловила кілька слів привіту для учасників Свята Молоді, заохочуючи своїх ровесників брати участь у багатому ряді виступів, запланованих і понад пляном, що проходять протягом цих двох тижнів. Слово привіту сказав і господар оселі Володимир Квас.

Перед самим офіційним відкриттям Союзівка не була позбавлена активностей. У суботу увечорі тут виступали співаки Тома Прутиняк і Оксана Тромса, піяністи Оксана Равлюк-Прутиняк і Уляна Пінковська, а до забави, що протяглася далеко за північ, грала оркестра „Темпо". В попередню п'ятницю, як і кожної п'ятниці, була забава, а перед нею — виступ Танцювальної школи Петра Марунчака, коли кілька десятків барвисто-вбраної української молоді і дітей виводили українські танці на сцені „Веселки" під оплески зачарованих глядачів.

Перша половина неділі.

(Закінчення на стор. 4)

(Фота: Б. Полянський)

Дівчата танцювального ансамблю Союзівки.

Перед відкриттям фестивалю (справа): д-р Іван Флис, Володимир Дячук, Уляна Дячук, Володимир Квас і Марта Кордуба.

В Америці

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН НАЙМЕНУВАВ Артура А. Гартмана, який працював для Уряду понад 30 років і свого часу закликав европейських альянтів Америки зайняти більш рішуче становище до політики Москви, на амбасадора З'єднаних Стейтів Америки до Совєтського Союзу. У дипломатичних колах вже від давна сподівалися, що цей 55-річний дипломат займе це становище. Становище амбасадора до Франції, яке дотепер займав Гартман, перейме новонайменований амбасадор Еван Ґолдбрайт, нюйоркський банкир. Президент Реґен також заявив, що він найменує Генрі Ґ. Барнса, генерального директора бюра для закордонних зв'язків, на амбасадора до Індії. Барнс раніше був амбасадором в Румунії, а в 1950-их роках служив в генеральному консуляті ЗСА в Бомбеї.

ДЖАН В. ГІНКЛІ, ОБВИНУВАЧЕНИЙ У ЗАМАХУ на президента Роналда Реґена, був перевезений 18-го серпня з в'язниці Батнер, Північна Каролайна, до бази морської фльоти у Квантіко, Вірджінія, після того, як лікарі-спеціялісти закінчили психіятричні обслідування, щоб встановити чи він свідомо виконав 30-го березня замах на Президента і чи може повністю відповідати за свій вчинок перед судом. Речник Департаменту справедливости Том Декейр, спочатку відмовлявся назвати місцевість, до якої буде перевезений Гінклі, але потім потвердив, що його привезено до бази Квантіко. Звідомлення спеціялістів з обслідування Гінклі були передані до бюра генерального прокуратора Вілліяма Френча Смита у Вашінґтоні.

СПЕЦІЯЛЬНА КОМІСІЯ ДЛЯ СТУДІЙ злочинности в ЗСА, покликана раніше Департаментом справедливости і судівництва, виступила з проєктом, щоб федеральний Уряд витратив в найближчому часі два більйони долярів на будову додаткових стейтових в'язниць, де можна б примістити більше злочинців. Комісія також застановляється над зміною кримінального кодексу і свої рекомендації представить генеральному прокураторові Вілліямові Ф. Смитові. Створення такої комісії і звернення уваги Уряду на поборювання злочинности в ЗСА було прихильно прийняте в обидвох палатах Конґресу і американською спільнотою, яка вважає, що вже найвищий час, щоб Уряд допоміг стейтам і містам зупинити злочинність і посадити за грати тих, які займаються цим ділом.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ДЖЕРАЛД ФОРД незадоволений з пресових повідомлень Білого Дому, в яких, повідомляючи про перебування в столиці Америки єгипетського президента Анвара ель-Садата, писалося, що цей лідер бачитиметься неофіційно з колишніми президентами Америки Р. Ніксоном і Дж. Картером, а прізвище Дж. Форда було пропущене, хоч він також бачився і вів розмови з Садатом.

ПРИЗНАЧЕНА ПРЕЗИДЕНТОМ РОНАЛДОМ Реґеном дорадча комісія боротьби зі злочинністю подала свою радикальну програму: вона рекомендує, щоб Уряд призначив 2 більйони долярів для допомоги стейтам у будуванні додаткових в'язниць; скасування умовних звільнень; строгіші закони щодо кавцій і багато інших змін у кримінальних законах. Восьмичленна комісія, очолена колишнім генеральним прокуратором Ґриффіном Н. Беллом і губернатором стейту Іллиной Томпсоном Джеймсом,

В ДЖЕРЗІ СИТІ ПОМЕР НА УДАР СЕРЦЯ ВІТЧИМ Леха Валенси, голови Крайового Комітету вільної профспілки „Солідарносьць" в Польщі. Станіслав Валенса, якому минуло 64 роки життя, був приватним селянином в Польщі, а в Дежрзі Сиper працював на тартаку. До З'єднаних Стейтів Америки він прибув вісім років тому. В останньому часі Станіслав Валенса багато подорожував і відвідав міста Чікаго, Філядельфію, Пітсбург, Баффало й інші, де він відбирав різні відзначення в імені Леха Валенси, признані йому різними американсько-польськими організаціями. В липні Лех Валенса плянував відвідати свого вітчима в ЗСА, але події в Польщі не дозволили йому виїжджати з країни. Перший раз вони зустрінулись в Римі під час відвідин Валенси у Папи Івана Павла II в січні ц.р. Похорон С. Валенси відбувся в середу, 19-го серпня. Його тлінні останки будуть перевезені до його рідної Польщі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Голод у хліборобських країнах

Усі українські поселенці в ЗСА й інших вільних країнах світу, які прибули зі Західньої України, що в 1919-1939 роках була під польським володінням, знають, що польська політика національної асиміляції, оперта на націоналістичній філософії Романа Дмовського і його однодумців, була дуже немудра. І ті з-посеред втікачів із Західньої України, які не захотіли залишитися там під новим ворожим режимом і з ласки Господньої ще в живих, тямлять, що наші мало і безземельні селяни бідували і що на Гуцульщині, Бойківщині і на Підгір'ї щорічно — особливо після повіней — голодували. Але ми всі знали,що, зрештою, часто повторялося, — що в Польщі, хліборобській країні, харчової проблеми не існувало, — міста були повні всіляких харчів, ресторани були повні найрізнороднішого харчу; по містах завжди і всюди було краще, як по селах. Голод приходив на селах в наслідок природних причин: неврожаю, повені або посухи, граду, комбінації спеки й вітрів.

Одною з найбільших в історії України голодових катастроф був голод в Україні в 1932-33 роках, але це був власне, мабуть, єдиний в історії людства штучно з премедитацією спричинений голод виключно з політичних причин: щоб зламати спротив українського селянства проти колективізації сільського господарства. Тодішній голод, замовчуваний перед зовнішнім світом, забрав мільйони душ. Бували й випадки канібалізму. Т. зв. „пацифікація" — це чорна пляма польського режиму з 1930 року в Західній Україні. Так само отой страшний голод в 30-их роках в Наддніпрянській Україні — це ганьба московсько-большевицького правління, — це найпоганіша сторінка комуністичного режиму в СССР, яка колись ще знайде своє всестороннє насвітлення і справедливий осуд історії.

Україна була за царських часів — хоч кріпацтво скасовано щойно в році смерти Шевченка 1861 року „житницею Европи". І так само Польща була одним із найбільших експортерів харчових продуктів. Навіть із Західньої України, яка була одною з найбільших частин польської держави між двома світовими війнами, українська кооперація як засіб господарської самооборони так блискуче розвинулась, що „Маслосоюз" став зразком для польської кооперації і свої продукти експортував за кордон, — і хто сьогодні насміхається над „Маслосоюзом", той доказує тільки, що не знає, що говорить. Українська кооперація піднесла господарський стан західньоукраїнського села, і в роках перед Другою світовою війною можна було вже говорити про бідність українського села в Західній Україні, особливо на Гуцульщині і на Покутті, але не про катастрофу голоду.

І ось тепер ввесь світ займається проблемою голодових демонстрацій у Варшаві і по всіх інших містах Польщі. Правильно можна було вичитати коментар в американському журналі „Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт", що польські робітники переконалися, що легше дістати деякі політичні свободи, аніж хліба. Це незрозумілий феномен, що в серпні 1981 року проголошено офіційно у Польщі, що продукція м'яса в порівнянні з тим самим часом у минулому році на 36,000 тонн менша і що не стає молока та сиру.

Єдина відповідь на феномен браку харчів у такій хліборобській країні, як Польща, це комуністична система господарки. Розпучнявілий бюрократичний апарат, фальшиві звідомлення про стан жнив і про запаси на державних харчових складах, хабарництво, упривілеювання партійної кліки, обсада всіх становищ на державному харчовому відтинку нефаховими людьми, врешті нехіть хлібороба працювати на ниві з свідомістю, що він змушений віддати державі стільки то податку харчами за совєтським зразком „продналоґу", — все воно довело до ситуації, у якій пішла по Польщі хвиля страйків з протестами проти браку харчів. Заведено — і вже поменшено — картки на м'ясо, раціоналізовано вже й інші харчові продукти, — це небувале явище у 80-их роках XX сторіччя у країні, що межує між середущою і східньою Европою.

Комунізм — це за навчанням Маркса-Енґельса з пізнішими спростуваннями" і „доповненнями" Леніном й іншими большевицькими теоретиками — соціяльно-економічна система. У ході правління після жовтневої революції — це постійна звірська політична система, оперта на терорі. Але в господарській ділянці ця система давно збанкрутувала. Без щорічного закупу Совєтським Союзом збіжжя у капіталістичних країнах — у всьому СССР був би голод. Польща заборгована на більйони долярів у західніх країнах, — СССР бере тепер позичку у капіталістичній Західній Німеччині. Комунізм збанкрутував, як ідея і як економічна система.

Ярослав Гайвас

БОРОТЬБА ЗА СВОБОДИ В КНР

Боротьба за свободу і за свободи є притаманна кожному комуністичному режимові, і доки в будь-якій країні буде комуністичний режим, доти буде там боротьба значної частини громадян, зокрема її творчої верстви, за здобуття більших людських прав, за зменшення або усунення диктатури комуністичної партії, за змогу людини й соціяльних груп виявити себе повніше, всебічніше, незалежно. Не могла оминути цей феномен також і Китайська Народна Республіка.

В кожній з комуністичних країн ця боротьба пробігає інакше, але назагал вона розгортається між двома моделями: совєтським російським моделем крайнього підпорядкування народів і людини центральному режимові в Москві з періодами масового безпощадного терору, як засобу для приглушення свободолюбних тенденцій, — або моделями югославським, китайським, а чи може навіть польським, у яких нарід у більшій чи меншій мірі має можливості змагатися за свої права, де людина може висловити свою інакшу, одначе, нерадикально протилежну комунізмові думку. Особливим російським явищем є факт, що совєтській системі вдається тримати покоління за поколінням населення своєї імперії в залізних кліщах утисків і підпорядкування.

В цьому випадку, очевидно, в першу чергу „заслуга" по боці російського народу. В цьому відношенні діє обернено надуживана формула, що без участи російського народу у майбутньому повстанні не може впасти совєтська система на терені сучасної російської імперії. Формула ця діє, але діє з протилежного боку, а саме: без підтримки російського народу совєтська система не змогла б в СССР так довго втриматися.

Діло бо в тому, що з одного боку саме на терені Російської федеративної республіки, власне на терені дійсної Росії, таки ще найлегше протиставитися совєтській системі, там бо зовсім немає національного гніту, національних переслідувань, власне того найважчого роду переслідувань. А з другого боку, власне серед російського народу совєтський режим отримує свою найтвердшу й найвагомішу підтримку. Славнозвісний сталінський тост у честь „русского народа" після переможного закінчення Другої світової війни був росіянами добре заслужений.

Це, очевидно, аж ніяк не заперечує ані не виключає спротиву проти совєтської системи серед росіян у СССР. Такий спротив є, він міцніє; нераз він міцніший, як у поневолених національних республіках, бо переслідування в РСФСР значно менші, як у всіх республіках. Одначе, цьому спротивові далеко до тих творчих розмірів, які російський нарід виявив на протязі XIX століття і перед упадком царату в XX-му.

Не могла бути вийнятком з того правила й КНР. У Китаї був спротив проти диктатури комуністичної партії, проти обману, вигаданого Леніном, про „демократичний централізм" від самого початку постання КНР 1-го жовтня 1949 року, і є він до сьогодні. Сьогодні він зростає багато скоріше, як будь-коли перед тим за понад 30 років існування.

Комуністи на чолі з Мао думали, що „стіна гасел, писаних великими літарами" в Пекіні буде виявом революційної комуністичної думки; одначе мишканці Пекіну дуже швидко перетворили цю стіну в „стіну демократії", і на ній почали домінувати гасла з вимогами більше свобід, більше можливостей свобідно творити, зі зростаючими домаганнями зокрема молодого покоління дати йому змогу проявити свою ініціятиву. Це довело до ліквідації стіни. Але прагнення свободи, прагнення демократизації китайського життя під комунізмом це не припинило. В Ню Йорку появилося нове число „Фрідом Аппілс", двомісячника, видаваного організацією „Фрідом Гавз". У ньому зібрано понад 80 взірців різних незалежних від комуністичної партії і нецензурованих її цензурою актуальних питань китайського „самвидаву". В цих виданнях головним мотивом є вимога демократизації життя в Китаї, взагалі демократизація існуючої в КНР системи.

До якої міри цвіте китайський самвидав, указує факт, що ЦК Комуністичної партії Китаю своєю директивою ч. 9. з березня ц. р. доручив органам безпеки й усій міській і провінційній адміністрації негайно і рішуче перевести акції виелімінування самвидаву. Виелімінування — це значило, очевидно, арешт авторів і друкарів, конфіскату всіх засобів розмножування друків.

Жниво китайської акції безпеки дало дотепер арешт понад 20 відомих у Китаї активних громадських діячів і авторів. Серед них є Ванг Січе, один з авторів славного в демократичному русі в КНР маніфесту, що був розвішений на мурах Кантону в 1974 році. Не поминула та сама доля молодого робітника, 27-річного Фу Шенкі, який здобувся на ще більший

(Закінчення на стор. 4)

З МОГО ВІКНА

Іванна Савицька

Суща вигадка

На що як на що, але на болісті нарікати ніяк не можемо. Вони тримаються нас, як реп'ях кожуха, не пускають нас ніже на мент із своїх жорстоких обіймів.

Ви тільки гляньте в якусь лікарську почекальню в Торонто, Чікаґо чи в Ню Йорку, а там віночком попід стінами, мов маків цвіт, сидять на кріселках пацієнти й чекають на виклик лікаря.

Лікар приймає від третьої, а хворий люд уже від дванадцятої рипає отими дверима і засиджує місце.

На нудьгування нарікати не можна, бо всі тут знайомі як не зо шкільної лавки, то з плавби кораблем, з фабрики щіток чи мітел, з останніх вдалих фестивалів, з конвенції чи зі з'їзду земляцтва.

Гутірки, звичайно, ведуться не тільки зі сусідами, але й навхрест кімнати, отож не піяніссімо і не піяно, але якомога форте.

Розмова більш-менш така:

— Ну й подумайте, хто б то сказав, що й вам щось, пані, бракує. Назверх гей би рожа, а всередині якийсь може боляк — виразка починає точити...

— У мене заворот голови, прошу пана. Як схвилююсь чимнебудь, то зразу п'янію, як від чарки вишнівки.

— І чого вам, пані, хвилюватись? Життя ваше коротке, як ота волосинка, — вступає у розмову особа, що сидить у куточку кімнати (Насилення на фортіссімо).

— Не маю чого хвилюватися? От, моя Любця познайомилась з турком і поїхала з ним до Анкари.

— І що ж тут злого? — обізвалася зразу з показним декольте бльондинка.

— Поїхали удвоєчко, а повернуться утроєчко, — сказала зажурена мати, — підкинуть мені Імама, і роби собі, мамо, що хочеш.

— Це прямо ужас, — сказала пані в жовтому косяному віночку, що сиділа під образом із синіми водами Дніпра (а їй здавалось, що Волги).

— Ніц нового — відозвалась особа із солідарного світу.

— Ви зацофана, пані, старомодно зацофана, нинішній світ поступовий, не той, що був, — обурилось молоденьке дівчатко, — як ті старі не розуміють нічого.

— Хай же я буду зацофана, та волію Іванчика, чим Імамчика, — і тут, розкривши торбинку, вийняла маленьку пілюлю і встромила її під язик.

Суха, костиста особа, що сиділа під штучним олеандром, кинула грейцар від себе:

— Ви, пані, не їжте отрути, бо вона на одно допомагає, а на друге — не хочу й казати.

— Це прямо ужас, сказала пані в жовтому косяному віночку.

— Ніц нового, — відозвалась особа із солідарного світу.

— Вам сил тепер треба для внука, купуйте пелюшки (бодай сорок), саме тепер літній випродаж по крамницях. Купуйте оті зо синім рубчиком, вони добре перуться.

А пані в сивенькій перуці з обуренням відізвалась:

— Комусь пелюшки на думці, а моєму Матеєві палець токарка відірвала.

— Що там палець? замахав рукою добродій з дебелим черевом. Нашому форманові син у летунській катастрофі забився, а ви над пальцем трясетесь.

А пан під образом із червоними маками звернувся до мовчазної пані:

— Чому отак сидите, не промовивши слова? Може депресія у вас, якесь психічне заломання, людські язики? Киньте лихом об землю, хай воно помандрує на ближніх із мільйоновим процентом. Цур їм та й пек.

Мовчазна особа із тиском крови, що скакав далеко за норму, сиділа ввесь час, мов на муках. У її голові шуміло, гуділо, тарахкотіло прямо від отих потрясаючих тем, а все про кров, про випадки, про „строки" і нещасливі події.

Вдарила третя година.

— А з вами що? — спитав мовчазну особу затривожений лікар.

— Ваш тиск підскочив до неба. Ви певно чогось схвилювалися, наслухались людських проблем. Я ж вам казав, уникайте всяких базікань, бо з тиском немає жартів...

Мовчазна особа покидала лікарську почекальню, а хтось докинув за нею:

— Це певно якась німа, бо не хоче з людьми говорити...

МОСКВА РОЗПОЧАЛА ДИПЛОМАТИЧНУ АТАКУ проти продукції невтронної бомби. Після барабанного вогню у совєтській пресі та в інших засобах публічної інформації представник СССР на конференції роззброєння у Женеві Віктор Ізраеліян поставив наглу пропозицію заборонити виріб, магазинування і вживання такої бомби.

П. П.

КЛОПІТЛИВИЙ СОЮЗНИК

Саме тоді, коли у Вашінґтоні перебував єгипетський президент Анвар Садат і вперше нараджувався з президентом Реґеном про ситуацію на Близькому Сході, яка все ще є одною із найнебезпечніших у світі бочок пороху, — в Ізраїлі проголошено склад нового уряду прем'єра Манахема Беґіна. Тамошні парляментарні вибори не дали ніякій партії більшости і Беґінові пощастило склеїти коаліцію з кількох партій, між ними є й релігійні ортодокси, щоб таким чином у 100-членному парляменті — „кнессеті" — дістати більшість трьох голосів. Однак ті ортодоксійні партії, як теж радикальний правий новий міністер військових справ генерал Ареєл Шарон, погодилися на участь в його уряді під умовами, які ставлять під великий знак запиту дальші гармонійні американсько-ізраїльські відносини. Впертий фанатичний прихильник заснування ізраїльських військових осель на окупованій Ізраїлем колишній арабській (йорданській) території, генерал Шарон — під його натиском засновано вже там яких 50 ізраїльських колоній — дістав від Беґіна приречення продовжувати колоніяльну політику, дармацо і ЗСА і Рада Безпеки ОН натаврували таку колонізацію, яка живо нагадує польське „осадництво" в 1920-1939 роках у Західній Україні. Знову ж ортодоксійно-релігійним партіям Беґін обіцяв перевести ревізію закону, кого треба визнати за жида, який має право прибути до Ізраїля і там осісти. Дефініція, хто „правдивий" жид — це внутрішня проблема Ізраїля та жидівської громади в діяспорі, головно в ЗСА, яка є проти ізраїльських ортодоксів. Зате творення нових ізраїльських осель на недавній арабській території і жорстокі відплатні заходи проти палестинських терористів та проти Сирії чи Ірану — це вже міжнародна проблема, яка безпосередньо цікавить американський Уряд.

Невгнута й непримирлива політика Беґіна спирається на двох заложеннях: 1) вірі у військову перевагу Ізраїля над арабським світом; і 2) вірі, що ЗСА завжди і в усіх обставинах боронитиме державність Ізраїля. Але тут починається конфлікт з підходом американської закордонної політики. Вона завжди вважала і тим паче за президента Реґена вважає, що союзники повинні дивитися на власний інтерес, але й рахуватися з інтересами Америки. Америка підтримує Ізраїль, як єдину справді демократичну державу на Близькому й Середньому Сході та як союзника проти Совєтського Союзу, важливого союзника з уваги на географію.

Тому й вкінці погодилися ЗСА, після деякої проволоки, доставити Ізраїлеві раніше закуплені літаки. Однак Америці так само залежить на добрих відносинах з арабським світом, особливо тим, який ставиться прихильно супроти Заходу і наставлений проти СССР — як Марокко, Туніс, Йорданія, Савдійська Арабія, Єгипет й емірати з обширу Перської затоки. Для Ізраїля ворогом ч. 1 є Палестинська Визвольна Організація (ПВО), яка все ще не визнає Ізраїля і мріє про зліквідування — „зіштовхнення в Середземне море" — ізраїльської держави та повороту на теперішню територію Ізраїля, як до колишньої Палестини. Але для ЗСА ворогом ч. 1 на Близькому й Середньому Сході є СССР, і тому американський Уряд дорожить добрими взаєминами із Савдійською Арабією чи Єгиптом, президент якого мав відвагу викинути з єгипетської території всіх совєтських військових і цивільних „дорадників". Тому й вітали і приймали у Вашінґтоні та Ню Йорку єгипетського президента Садата з найбільшими почестями і парадами.

Анвар Садат признав одверто, що він прилетів, щоб переконати президента Реґена, що він, Реґен, повинен відступити від свого давнього становища, що „з терористами не переговорюється" та що повинен нав'язати — безпосередні чи посередні (за посередництвом Савдійської Арабії) переговори з палестинцями, бо без розв'язки палестинської проблеми не буде миру на Близькому Сході. Речник уряду відкинув цю суґестію, але сам Анвар Садат, коли запитали його журналісти, як — на його думку — виглядає справа автономії для палестинців та участь ПВО в переговорах за мир, єгиптянин, всміхаючись, відповів: „Я з природи є оптимістом". Значить — він таки добився якихось успіхів, які напевне не всмак екстремним ізраїльським націоналістам типу Менахема Беґіна.

Покищо американський Уряд старається вимінати загострення відносин на Близькому Сході. „Подорожній" дипломат Філліп Габіб довів до перемир'я у Ливані. Державний секретар Александер Гейг намагається зберегти якнайкращі взаємини з ворожими Москві арабськими продуцентами нафти. Але, за твердженням американської преси, сам президент Реґен буцімто назвав ізраїльського прем'єра Беґіна „трудним чоловіком", який сам перешкоджає Америці бути добрим союзником Ізраїля. Непримирливість Беґіна супроти арабів може коштувати Ізраїлеві чимало.

Валентина Юрченко

ПО МАЛЬОВНИЧІЙ ВІРДЖІНІЇ

(з туристичних вражень)

I

Плянуючи свою подорож, ми вагалися, чи вибрати лоно природи і розкіш краєвидів Вермонту або Ню Гемпширу, чи місця позначені історичними пам'ятками, надихані історією Америки.

— Я волію історичні місця, — без надуми сказала пані Оля, — варто поглибити знання історії країни, в якій живемо вже понад тридцять років.

— А якби так поєднати історію з красою? — сказала я, і ми ретельно взялися вивчати 19 автобусних турів, що їх пропонувала відома туристична аґенція Ню Йорку.

— Ось ідеальне сполучення — чотири дні по мальовничій Вірджінії — одноголосно вирішили ми всі троє, перечитуючи маршрут, у якому відвідини історичних місць переплітались із щедротами природи стейту — Синім гірським хребтом, природним скелястим мостом, Національним парком і печерами Шенандоа. А в додатку ми ще мали побувати в Ґетисбурзькому Національному Військовому парку в Пенсильванії, де в кривавих битвах Громадянської війни важилася доля країни.

У прохолодному автобусі нас — 33 особи, включаючи сивоголового провідника Джорджа і молодого шофера-кубинця Едуардо, запеклого ворога Фіделя Кастро. По дорозі до Вірджінії переїжджаємо аж п'ять стейтів і столицю Вашінґтон, а наш Джордж, як досвідчений лектор, розповідає і пояснює усе, що попадає в наше поле зору, а ще більше пересипає свої розповіді дотепом і гумором. Як у калейдоскопі, пропливають за вікнами зелені лани, ліси, річки й потоки, чепурні будиночки маленьких міст, і прикрим контрастом впадають в око румовища „давнтавну" Вашінґтону — цілі бльоки кам'яниць із розбитими вікнами і позабиваними дошками дверима, з купами сміття біля них (зовсім, як в Ню Йорку!) і тут же поруч групи чорних мешканців, що втішаються безтурботним дозвіллям на сонці. А в долині біліє Капітолій і височить обеліск Джорджа Вашінґтона. Виїжджаємо зі столиці і поринаємо знову в море зелені обабіч дороги, минаємо нескінчені поля соковитої кукурудзи, пасовиська з худобою, що ліниво ремиґає в тіні дерев або стоїть, по черево занурившись у ставочку.

— Ось ми вже й у Вірджінії, — каже Джордж. — Знаєте, один дотепний журналіст написав, що головна продукція стейту Вірджінії — це тютюн, устриці й... президенти.

І справді, Вірджінія дала країні вісьмох президентів, більше ніж будь-який інший стейт. Тут у знаменитому Мавнт Вернон резиденція і місце упокоєння „батька країни" Джорджа Вашінґтона, в Монтічелло — родинний дім і могила третього з черги президента ЗСА Томаса Джефферсона, а недалеко — дім і маєток Джеймса Монро. Тут народився і четвертий президент Джеймс Медісон, і дев'ятий президент Вілліям Гаррісон, а останнім у президентській плеяді вірджінців у нашому столітті був президент Вудро Вілсон.

Вірджінія з допомогою федерального уряду дбайливо і з великою пошаною зберігає усі історичні місця, пов'язані з життям і діяльністю колишніх президентів-земляків та всіх видатних державних діячів, — їхні резиденції, сади і парки, родинні цвинтарі, пам'ятники тощо. Більшість з них перетворено на музеї і відкрито для відвідувачів. У Фредеріксбурзі ми заїжджаємо до музейного маєтку Кенмор, що сягає часів Вашінґтона і в ті часи належав сестрі Марти Вашінґтон, дружини Президента. В ньому збереглося багато речей, дарованих родиною Президента. На розкішному травнику — просторий дім з білими колонами, а всередині взірчасті стелі, старовинні меблі, ватрани, оленячі роги та олійні портрети на стінах, вишукана кераміка, бронза, килими на паркетах. Довкола дому старезні дерева, що мабуть пам'ятають своїх власників, затишні альтанки, обвиті зеленню. Нас частують медівниками і гострим холодним чаєм, популярним у Кенморі в ті давні часи. Відпочиваючи, сідаємо на мармурові лавки в парку, де колись часто прогулювався і президент Вашінґтон з дружиною. Від усього віє тишею, спокоєм і далекою неповторною старовиною, й ми переносимося думкою на два століття назад.

Другого дня їдемо до затишного Шарлотсвіллу, біля якого розкинулося знамените Монтісело, чи вірніше по-італійському Монтічелло, що значить „маленька гора". На ній, на висоті 867 стіп, у центрі 1,000-акрової плянтації, успадкованої від батька, у 1768 році Томас Джефферсон почав будувати родинний дім за своїм власним проєктом. На цю „маленьку гору" ми їдемо звивистою мальовничою гірською дорогою до відкритої транзитної станції, а там нас забирає маленький автобус і везе на самий вершок гори. На величезному травнику красується простора будівля з білосніжними колонами, увінчана банею. Дім у стилі клясичної американської архітектури має 35 кімнат, з них 12 — у пивниці. Кажуть, що архітектурний стиль дому Джеферсон збагачував своїм власним архітектурним генієм будівника, бо у найменших деталях сам і проєктував дім, і сад та городи й перебудовував та добудовував маєток на протязі 40 років. І тому вважають, що цей дім, один із небагатьох в Америці, якнайповніше відображує особистість його власника, а вона була просто універсальна.

І справді, Томас Джефферсон, який в історію країни вписав своє славне ім'я як автор Декларації Незалежности і палкий прихильник громадських свобід, був письменником, ученим, винахідником, лінґвістом і архітектом. Тут, у Монтісело він провів свої найщасливіші роки разом з родиною, своїми книгами, фармами і городами, що їх уважно сам розплянував. Однак його життя не було ідилічним і спокійним, воно проходило в бурхливій діяльности: він був губернатором Вірджінії, послом уряду у Франції, першим державним секретарем Джорджа Вашінґтона, віцепрезидентом Джана Адамса і президентом країни на протязі вісьмох років.

(Далі буде)

КРАЙОВА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

у порозумінні з

УПРАВОЮ УСЦАК-СХІД

ВЛАШТОВУЄ

ТУРНІР КОПАНОГО М'ЯЧА
ЗА ЧАШУ КУ СУМ

В турнірі братимуть участь:

- група до 15 літ — Клівленд СУМ, УСТ „Чорноморська „Січ", Йонкерс СУМ „Крилаті", Філядельфія СУМ;
- група до 18 літ — Клівленд СУМ, УСТ „Чорноморська Січ", Йонкерс СУМ „Крилаті" і Пассейк СУМ.

Початок змагань: СУБОТА, 22-го СЕРПНЯ 1981 р год. 11:30 рано на оселі СУМ в ЕЛЛЕНВІЛЛ.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА при ОУА „САМОПОМІЧ в НЮ ЙОРКУ

Дирекція Школи Українознавства при ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку повідомляє, що

НАВЧАННЯ
в ШКІЛЬНОМУ РОЦІ 1981/82

РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ

в СУБОТУ, 12 ВЕРЕСНЯ 1981 р., о годині 9-ій рано

Вписи до всіх кляс — від 1-ої до 12-ої, як також до передшкілля приймаються в **СУБОТУ, 12 вересня ц. р.** від год. 10:30 - 12.00 перед пол. в канцелярії Школи при 215 Е. 6-та вул Ню Йорк (вхід з площі Тараса Шевченка). Тел. Школи: (212) 533-0750.

Подаємо рівночасно до відома, що в цьому шкільному році буде відкрита при Школі Українознавства окрема кляса для дітей (у віці від 7-10 років), які не володіють українською мовою.

За ближчими інформаціями в справі кляси для англомовних дітей слід звертатися на повище подану адресу Школи, або телефонічно на число:
(212) 626-2656.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

Платівка хору „Кобзар"

Після довгої старанної підготови незабаром буде випущено перший альбом, виконаний хором „Кобзар" під мистецькою кермою маестра Володимира Божика.

Хор „Кобзар", який сьогодні являється одним із найкращих мішаних хорів поза Україною, вже має за собою поважний творчий вклад в скарбницю української культури, та сумлінно і гідно репрезентує її.

З приводу випуску першої платівки хору в неділю, 2-го серпня, на українській радіопрограмі „Пісня України" в Лос Анджелесі відбулась зустріч — інтерв'ю з дириґентом хору В.Божиком та промотором випущення платівки Богданом Маланяком, колишнім головою хору, а тепер його активним членом.

Інтерв'ю невимушено і жваво перевели керівники „Пісні України" Маріка і Святополк Шумські. Дізнавшись про всі технічні трудноші в зв'язку з виготовленням цього першого альбому хору „Кобзар" на питання, чи платівку цю слід уважати вкоронуванням довголітньої діяльности хору, чи початком нової динамічної сторінки в його творчості, ми почули від завжди бадьорого маестра В.Божика запевнення, що хор „Кобзар" пожвавлює свою діяльність та плянує ряд поїздок по містах західнього побережжя. Хор плянує також гостинні виступи у великих містах східних стейтів, — повідомили нас В.Божик і Б.Маланяк.

У цей день під час інтерв'ю перший раз на хвилях етеру пролунала перша пісня з платівки,у якій відчулась техніка та високе знання українського хорового мистецтва дириґента хору. Ми певні, що виступи хору „Кобзар" у містах східніх стейтів наші громади вітатимуть так само, як і ми вітаємо гостинні виступи усіх наших культурних перлин, які відбувають свої гостинні виступи на західнім побережі.

Підсумовуючи інтерв'ю з маестром В.Божиком та адміністратором Б.Маланяком слід підкреслити, що обидва вони горять бажанням служити українській пісні та розвиткові і ростові хору. Це також відноситься до всіх членкинь і членів хору, які, не зважаючи на велике територіяльне віддалення, що характерне для Лос Анджелесу, після праці поспішають „фрівеями" на проби хори, і втомлені повертаються пізно ввечері додому. Це дає запоруку тому, що українська пісня „не вмре й не загине", що вона буде вічним смолоскипом нації.

Її віками зберігали українські кобзарі-бандуристи, зберігали та защеплювали любов до неї українські матері, збагачували її композитори, а чар її передавали та передаватимуть дириґенти наших славних хорів у їхніх репертуарах, одним з яких є мішаний хор „Кобзар" у Лос Анджелесі на чолі з невтомним маестром Володимиром Божиком, якому бажаємо великих успіхів і многих літ творчої праці.

Святополк Шумський

ТРОПІЧНА БУРЯ, ЯКА НАВІСТИЛА ПОЛУДНЕВУ частину Флориди, зокрема околиці Маямі, нанесла чимало шкоди. Триденний безнастанний дощ спричинився до виливу рік, які у свою чергу залили багато містечок і площ, а вітер, швидкістю 50 миль й більше на годину, знищив чимало будинків, поламав телефонічні і електричні стовпи та інші споруди. Бюро погоди на Флориді назвало цю тропічну бурю „мінімальним гураганом", який має силу знищити все по дорозі, зокрема дерев'яні будинки і легкі споруди. Гураган „Деннис" спричинив на Флориді чимало матеріяльних шкод, які, ще, очевидно, не обраховані. Тепер він загрожує, правда вже у меншій силі, північній і південній Каролайні.

ЛІКАРСЬКІ ОРДИНАЦІЇ
Д-ра ІВАНА МАКАРЕВИЧА

78, Друга Евеню, Ню Йорк, Н.Й. і 31-07, 30-та вулиця, Асторія, Н. Й.

БУДУТЬ ЗАКРИТІ ПІД ЧАС ЛІТНІХ ФЕРІЙ

від 20-го СЕРПНЯ до 15-го ВЕРЕСНЯ 1981р.

ПОДЯКА

З Божої Волі відійшла у Вічність 6-го червня 1981 р. в Чікаґо, Ілл., після важкої недуги Найдорожча Дружина

НАДІЯ з КОКОВСЬКИХ ҐАДЖЕРА

Прибитий горем, почуваюсь до обов'язку подякувати всім тим Рідним, Приятелям і Знайомим, що під час довгої недуги приходили до Покійної з словами розради, а в часі похоронних відправ прийшли віддати Покійній останню прислугу, як в похоронному заведенні Музика й Син, так і під час похорону на цвинтарі св. о. Миколая в Чікаґо, Ілл.

Складаю щиру подяку о. Л. Корчинському за часте відвудування хворої в дома та відслуження похоронних відправ разом з о. Й. Шарим і о. І. Кротцем.

Дякую хористам хору церкви св. Йосифа а також хору „Сурма" за спів під час панахид.

Спеціяльну подяку складаю п-і Любі Рудакевич і п-ву Дані й Орестові Городиським, а головно д-рові Орестові Городиському за часті відвідування, розраду й лікарську опіку в той важкий час хвороби, як і велику моральну піддержку після похорону.

Дякую п-і І.Головатій за прощальні слова від 102 Відділу Союзу Українок в Монстер, Індіяна, якого співосновницею була Покійна. п. мґр Орестові Городиському за зворушливі слова прощання в імені Родини й Знайомих в похоронному заведенні і п-і Наталії Шуя за теплий спогад від 102 Відділу СУА під час тризни.

Дякую всім тим, що не могли взяти участи в похоронних відправах за їхні листовні і телефонічні вислови співчуття, дякую Рідним та Знайомим за несення домовини.

Дякую за пожертви на Служби Божі в церквах Чікаґа, на Енциклопедію Українознавства — 500.00 дол., З. Табенцким і 102-му Відділові СУА — 100.00 на Музей СУА в Ню Йорку і потреби церкви свв. Володимира й Ольги в Чікаґо.

Нехай Всемогучий Господь відплатить щедро всім та винагородить стократно.

ОСИП ҐАДЖЕРА
Родина в США і Україні

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 22-го липня 1981 року упокоїлася в Бозі на 77-му році життя наша Найдорожча МАМА І БАБУНЯ

бл. п.
НАДІЯ з МОХНАЦЬКИХ КІЗЮК

ПАРАСТАС — відбувся в п'ятницю, 24-го липня 1981 року в год. 7:30 вечером в похоронному заведенні Каневського в Честер, Па.

ПОХОРОН — відбувся 25-го липня 1981 р. о год. 9-ій рано з церкви Св. Духа в Честер, Па., а опісля на цвинтар Св. Марії у Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Горем прибиті:

донька — БОГДАННА ГОЛЮКА
син — ІГОР КІЗЮК з дружиною ДОРОТЕЄЮ
внуки — ЮРІЙ, АНДРІЙ, БАРБАРА, НАДІЯ, МІШЕЛ, ДОРОТІ-АННА, МИХАЙЛО, ДАНИЛКО.

•

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 22-го липня 1981 р. відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча Мама і Бабуня

бл.п. НАДІЯ з МОХНАЦЬКИХ КІЗЮК

У хвилинах нашого глибокого горя і смутку, багато наших Рідних, Приятелів і Знайомих поспішили з духовою піддержкою для нас за що на цьому місці складаємо найщирішу подяку.

Сердечно дякуємо о. шамбелянови П. Липиневі і о. Ю. Ворощакові за відправу Парастасу і всіх похоронних обрядів.

Зокрема щиро дякуємо пані Емілії Павлюк, голові 13-го Відділу Союзу Українок Америки в Честер, Па. за прощальні слова та всім членкам, які тримали свічки під час Парастасу.

Дякуємо Родині і Знайомим, які особисто чи листовно висловили нам співчуття, прислали квіти і склали пожертви на Служби Божі та добродійні цілі.

Хай Господь винагородить стократно Всіх, що віддали останню прислугу, а нам облегшили наше горе.

БОГДАННА ГОЛЮКА — донька з Родиною
ІГОР КІЗЮК — син з Родиною

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)

оцим проголошує Українській Громаді в З'єднаних Стейтах Америки, що у днях СВЯТА ПРАЦІ 5-6-7 ВЕРЕСНЯ ц. р. на оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Пенсильванія, з нагоди історичної події —

40-ЛІТТЯ ВИМАРШУ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ НА СХІД — УКРАЇНУ

ВІДБУДЕТЬСЯ

ЗДВИГ-МАНІФЕСТАЦІЯ

ПРОГРАМА УРОЧИСТОСТИ:

СУБОТА — 5-го ВЕРЕСНЯ, 3-та год. по полудні

прилюдна конференція-панель на тему: **„Роля і значення вимаршу ОУН на Україну в укладі тогочасних міжнародних політичних сил".** Прелеґенти: інж. П. БАЙБАК, д-р З. ГОРОДИСЬКИЙ, проф. М. МИХАЛЕВИЧ, проф. д-р П. СТЕРЧО. модератор панелю — ред. К. МЕЛЬНИК

НЕДІЛЯ — 6-го ВЕРЕСНЯ,

10:00 год. ранку — БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ у православному обряді
11:30 год. ранку — БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ у католицькому обряді.
12:30 — ВСЕНАРОДНА ПАНАХИДА біля символічного Хреста-Могили за всіх поляглих і померлих за Волю України.
1:30 год. по полудні — СВЯТКОВИЙ ОБІД. Відкриття Свята — проф. М. Михалевич; товстмайстер — проф. д-р П. Стерчо. АПЕЛЬ ВІЙСЬКОВИХ ФОРМАЦІЙ. Доповідь — д-р Марко Антонович: „У СОРОКОЛІТТЯ ВИМАРШУ ОУН НА УКРАЇНУ".

МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА.

На цю Урочистість закликаємо прибути українських патріотів, щоб гідно вшанувати ідейних лицарів та їх вклад у боротьбі за волю і Державність України.

СВЯТКОВИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ:

Голова — проф М. Михалевич;
Члени Комітету: мґр Т. Бак-Бойчук, сотник П. Войновський, проф. д-р Б. Гнатюк, мґр М. Курчак, ред. К. Мельник, сотник І. Поліщук, проф. Д. Січ, проф. д-р Я. Шумелда.

ЗА ЦЕНТРАЛЬНУ УПРАВУ ОДВУ

Д-р Б. Шебунчак — Голова
Інж. П. Байбак — Генер. секретар

П.С. У справах, пов'язаних із приміщенням, транспортом, тощо, — звертатися на адресу: Ukrainian Homestead, R.D. No. 2, Lehighton, Pa. 18235. Tel. 215-377-4621.

Іранці прибули...

(Продовження зі стор. 1-ої)

пальним та поповнення запасів питної води й харчів для всіх людей, що були на кораблі, то значить коло 30 членів попередньої залоги й коло 40 монархістів, які схопили корабель.

Іранські урядові чинники поставили вимогу до французів, щоб ті силою перебрали корабель і передали в руки представників іранської влади. Міністер оборони Франції Шарль Ерню відповів, що між Францією й Іраном немає договору про видачу, який обов'язував би в тому випадку й тому французький уряд того не зробить. Він також висловив думку, що, якщо особи, які схопили корабель, не схочуть його звільнити за ціну отримання політичного азилю, тоді вони повинні опустити французькі територіяльні води й знову вийти у відкрите море.

Дві інші канонерки, яких монархістам не вдалося схопити, хоч вони це плянували, прибули до порту в Орані, Альжирія для поповнення пального і інших потрібних запасів.

Останні інформації подають, що командиром нападу на канонерку був адмірал Камаль Габіболягі, колишній командир іранської воєнної фльоти.

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ нашого Дорогого, Незабутнього СИНА, БРАТА, ВНУКА, ВУЙКА, ПЛЕМІННИКА І КУЗИНА

пл. п. юнака

СТЕПАНА ЛАЗУРЕНКО

будуть відслужені

ПАНАХИДИ

у ПОНЕДІЛОК, 31-го СЕРПНЯ 1981 року коло могили Покійного на Українському Православному Цвинтарі у С. Бавнд Бруку, Н. Дж., о 6-ій годині вечора;

у НЕДІЛЮ, 30 СЕРПНЯ 1981 р. в Українській Православній Церкві Св. Андрія Первозванного у Детройті, Міш., після Святої Служби Божої.

Всіх Знайомих просимо помолитися у цей день за спокій Його душі.

У глибокому смутку —

РОДИНА

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ ЧІКАҐО І ОКОЛИЦІ

В глибокому смутку повідомляють всіх своїх Членів, Прихильників та всю Українську Громаду, що дня 18-го серпня 1981 р. після довгої і важкої недуги відійшла у Вічність на 66 р. життя

бл. п.
Мґр УЛЯНА ЦЕЛЕВИЧ-СТЕЦЮК

Провідний член ОУН, Учасник Похідної Групи — Південь, член Президії Світового Українського Визвольного Фронту, голова Головної Управи ОЖ ОЧСУ, заступник голови Головної Управи ООЧСУ, почесна голова Приятелів Антибольшевицького Бльоку Народів Америки, голова ПАБНА — Чікаґо, голова Української Станиці ПАБНА — в Чікаґо, член Президії СФУЖО, голова Президії Української Фундації Волі.

ПОХОРОН — Покійної відбудеться в суботу, 22-го серпня 1981 р. з собору свв. Володимира й Ольги на цвинтарі св. о. Миколая в Чікаґо, Ілл.

Чоловікові і Родині Покійної складаємо щирі вислови співчуття.

Об'єднання Жінок ОЧСУ в Чікаґо
Об'єднання Жінок ОЧСУ в Палатайн
Об'єднання Жінок ОЧСУ в Гемонд, Інд.
8-ий Відділ ООЧСУ
24-ий Відділ ООЧСУ
31-ий Відділ ООЧСУ
53-ий Відділ ООЧСУ
Осередок СУМ-а ім. М. Павлушкова
Осередок СУМ-а ім. Крути
Осередок СУМ-а ім. І. Богуна
Осередок СУМ-а ім. Дм. Вітовського
Українська Станиця ПАБНА
Товариство Кол. Вояків УПА

•

Замість квітів на могилу Покійної, просимо складати пожертви на Український Фонд Волі і Фонд ім. Лариси Целевич.

Українки й Українці!

Звертаємося до Вас із пригадкою та закликом!

Минуло 40 років від початку подій Другої Світової Війни, яка проти волі українського народу втягнула в себе всі Українські Землі й увесь Український Нарід!

Практично, **ПОЧАТКОМ** цієї війни став напад збройних сил Мадярщини, союзника нацистської Німеччини та фашистівської Італії, як і шовіністичної Польщі на Карпатську Україну! Нечисельна Карпатська Січ **ПЕРША** збройно протиставилася загарбницькій політиці Берліну, здійснюваній його союзником, февдальногортіївською Мадярщиною і Польщею.

Памятаймо, що вже в червні 1933 р. Полк. Евген Коновалець висловився **ПРОТИ** нав'язання зв'язків з гітлерівцями. Другий Великий Збір УН в літі 1939 р. ухвалив, що „**НІКОЛИ І В НІЯКІЙ** ситуації не піде український націоналізм на компроміси із займанцями України!" По жалюгідному розламі ОУН Полк. Андрій Мельник заявив: ... „Я, як відповідальний за визвольну справу, не смію допустити, щоб Український Націоналістичний Рух мав утратити свій **НЕЗАЛЕЖНИЙ** характер."

Вибух совєтсько-німецької війни, яка у великій мірі ішла за володіння над Українськими Землями, відкрив автоматично новий період Українських Визвольних Змагань за суверенну Українську Державу, що були спрямовані проти обох хижаків-загарбників.

Ми відзначуємо геройську боротьбу Українського Народу з двома займанцями, в авангарді якої стояли українські націоналісти Осередніх і Східних Земель при допомозі активістів ОУН із Західніх Земель, Волині, Буковини та Карпатської України, як також із західньо-европейської еміграції!

Всі вони стояли плече-в-плече на протигітлерівському та протибольшевицькому фронтах!

В першому періоді їхньої акції на Осередніх і Східних Землях України прийшла широко-розгалужена суспільно-громадська та видавнича праця, якій на зміну згодом прийшла повстаньчо-партизанська та військова боротьба! Богато з тих, що приймали участь в підготові та в реалізації самих акцій, **впали на полі боїв**, чи були вимордовані Гештапом, прихованими НКВД-истами, АК та іншими ворогами...

Хочемо згадати хоча такі імення: Омелян Сеник Грибівський, Микола Сціборський, Роман Сушко, брати Пришляки, Олена Теліга, Михайло Теліга, Іван Рогач, Орест Чемеринський-Оршан, Мирослав Тураш, Микола Кузьмик, Іван Рошко-Ірлявський, Дарія Гузар-Чемеринська, Роман Фодчук, Ярослав Барановський, Олег Кандиба-Ольжич! Між ними були й Основоположники ОУН, члени першого ПУН, й активісти УНРуху та українські патріоти з усіх Земель України!

Коли б додати до тих жертв масове винищування Гітлерівцями українських полонених із совєтської армії та тисячі знищених по тюрмах і концентраційних таборах, в Бабиному Ярі, на примусових роботах в Німеччині — то їх число буде Міліони!

Вони згинули, щоб жила Українська Визвольна Справа в Україні! І вона живе! Вони згинули, щоб ми жили й продовжували всіма засобами підготову до боротьби за Українську Самостійну Соборну Державу! Бо, як проповідував О. Ольжич, „**Держава не твориться в будуччині, Держава будується нині"! Вже нині, тут і там, в душах наших треба закріпити передумови перемоги!**

Щоб відзначити Сорокріччя Чину Українського Народу й його Авангардних Частин ОУН, Організація Державного Відродження України влаштовує в суботу і неділю 5-го і 6-го вересня 1981 року на своїй Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Пенсильванія,

ПОКЛІН ГЕРОЯМ УКРАЇНИ!

Щиро запрошуємо всю Українську Національну Громаду відзначити з нами Сорокріччя від нерівної, геройської боротьби Українського Народу із займанцями Земель Соборної України!

В програмі: В суботу, 5-го вересня, конференція з участю в ній провідних учасників тогочасних подій; в неділю, 6-го вересня, Божественна Літургія за визволення Українського Народу з-під усякої неволі та Панахида за спокій душ Поляглих на Полі Слави в боротьбі за Волю України.

Опісля святковий обід із мистецькою програмою.

То ж, Дорогі Земляки, не пожалійте часу, ані труду, щоб прибути для вшанування Тих, які віддали своє найцінніше, бо власне життя, щоб вічно жила Україна.

Слава Україні!

За Центральну Управу ОДВУ:

д-р. Богдан Шебунчак
Голова

Інж. Петро Байбак
Ген. Секретар

Боротьба...

(Продовження зі стор. 2)

подвиг: видавати неперіодичний періодик „Обов'язок".

У всіх цих матеріялах ті самі засадничі принципи: свобода думки, слова, друку, зборів. Деякі з них пішли ще далі й висувають вимогу свободи вуличних демонстрацій і страйків. Всі вони домагаються прикорочення розпаношеної бюрократії. Китайська історична традиція витворила спеціяльний тип китайської архибюрократії, яка колись опиралася на вчених мандаринах, а тепер її заступили члени компартії. Особливістю китайської бюрократії було малощо не божеське її походження й величезний, незаступимий авторитет, який вона мала серед населення. Хоч у новому Китаї аж до такого не дійшло, але все таки бюрократія розпаношилася до неможливого ще й з тим додатком, що вона тепер подвійна: державна й партійна.

В сучасному Катаї домінує тепер над усім намагання вийти з господарського недорозвитку; китайські маси, навчені досвідом і заохочені безсумнівними здобутками за три десятки років КНР, забажали ще більше, бо побачили, що більше можна осягнути. Але вони пов'язують господарські реформи й покращання життєвих умов з усуненням диктатури партійної і державної бюрократії і з уможливленням одиниці розвинути свою ініціятиву.

Як і всюди в початкових етапах свого розвитку, цей дух свободи, вимоги демократизації не поступлюють усунення комуністичного режиму: китайці ще мають надію, що режим можна змінити, перебудувати й перетворити у щось зовсім протилежне. Але це не вдалося дотепер в ніодній країні, не вдасться і в Китаї. І тоді прийде черговий вищий етап, коли стане ясно, що сам комунізм треба усунути, що треба будувати щось нове, врахувавши дотеперішній досвід і здобутки, а в першу чергу невдачі.

На економіці й керуванні суспільним життям ці самвидавні видання не зупиняються. Вони сягають у всі ділянки суспільного життя. Нещодавно поширено по фільмових екранах Китаю, — кіно там дуже популярне, бо телебачення доступне покищо тільки незначній частині населення, — фільм „Гірка любов". Любов - кохання в час Мао були взагалі табу й не годилося про це публічно говорити. В „Гіркій любові" представлено горювання людей, спричинене безглуздям нібито великої культурної революції, а в дійсності — комуністичної системи. Після масових відвідин молоддю кінотеатрів, де цей фільм висвітлювано, преса вдарила на сполох. У атаках на фільм взяли участь не лише партійні, але й військові журнали, аж накінець зняли його взагалі з екранів.

КНР сьогодні є країною молодих людей. Понад 25 відсотків населення є нижче 30-ти років життя. Зростаючий фермент серед молоді є світанком неминучої нової доби. Питання перед теперішніми лідерами КНР є: чи вони зуміють урахувати цей факт і пристосуватися до нього, а чи зрушення, що надходить, заатакує їх насамперед?

На Союзівці...

(Продовження зі стор. 1-ої)

Квартет вокалістів з Філядельфії під час відкриття фестивалю.

16-го серпня, перед відкриттям, була заповнена приготуванням мистецької виставки, в якій беруть участь кілька молодих і надійних адептів красних мистецтв. Заля „Веселки", яка було перетворилося з прибуттям всіх цих артистів-малярів і їхніх численних, ще не вивішених і не розставлених творів, у „каруселю" картин, пакетів, шнурів, молотків і цвяхів, покладених не там, де треба, — за пару годин вже стала справжньою мистецькою „галерією", де радували очі відвідувачів прерізні експонати: образи, фотографії, мода, народні ужиткові вироби й подібне, — все те, в чому виявляє своє замилування і обдарування українська молода людина. І хоч це була виставка дуже різноманітна своїми експонатами, — всі вони є виявом свіжости і щирости, захоплюючи глядача вірою, що сучасне українське мистецтво і надалі процвітатиме.

Цієї ж неділі, після виставки і відкриття, але перед Панелем, Союзівка гостила недільних і суботніх учасників і виконавців коктейлем і багатою вечерею, спеціяльно їм присвяченою. Молодь використала тут нагоду для обміну думками і поглядами про виставлені праці один одного і загально вела дискусію про життя української молоді.

Після повної атракцій неділі, кожного дня, починаючи з понеділка 17-го серпня, тут кожний день виповнений різними лекціями, пописами, висвітленням фільмів, показом лялькового театру і гостинним барвистим виступом вже у п'ятницю, 21-го серпня увечері, танцюристів з Ґлен Спей з Танцювального табору УБСоюзу Роми Прийми-Богачевськоє. А в суботу, 22-го серпня, о годині 8:30 відбудеться концерт молодих співаків Ліди Гаврилюк, сопрано; Василя Найдана, бас-баритон і композитор; і Стефана Шкафаровського, бас. Їм акомпонують музики: Дозя Сигіда, Дейвид Горн і Джан Клапко. До забави гратиме вокально - інструментальний Ансамбль з Дітройту „Каменярі".

Серед відомих імен, які собою прикрашують цей прецікавий двотижневий календар Свята Молоді, є прізвища скульптора Михайла Черешньовського, мистця і мистецького критика Аркадії Оленської-Петришин, фільмового продуцента Галі Кучмій з Канади, фільмового продуцента Славка Новицького, мистця Якова Гніздовського, прімабалерини Роми Прийми, співака Андрія Добрянського та інших визначних діячів української культури.

ПОВІДОМЛЕННЯ ВІД ПРОФ. Д-РА ЮРІЯ БОЙКА

Подаю до відома моїм шановним читачам, що запланований мною тритомник моїх вибраних праць з українського літературознавства, критики та різних галузей духового життя Східньої Европи завершився успішно. Щойно вийшов із друку 3-ій том „Вибраного".

На жаль, прикінцевий обрахунок матеріялу показав, що треба ще запланувати том 4-ий, який хотілося б видати протягом року 1982-го. Отож пропоную увазі моїх читачів

„ВИБРАНЕ", т. 3-ий, МЮНХЕН 1981, 436 стор.,

наприкінці — документально — ілюстративний матеріял з 32 документів, у яких, як і в попередніх томах, моє життя перетинається з науковою й суспільно-громадською дійсністю нашої епохи.

Ціна 3-го тому 25.00 амер. дол., або рівновартість в іншій валюті. Банкові чеки надсилати на адресу: POSTFACH 875, 8000 MUNCHEN, I, POSTAMT I.

Залишилися ще рештки накладу **1-го тому „ВИБРАНОГО" (312 ст. XXVI + XII), ціна якого 10 ам. долярів** за примірник.

Другий том „ВИБРАНОГО" цілком випроданий, але є змога замовити копію у формі книги. Ціна копії — 20.00 ам. долярів.

В обох останніх випадках чеки треба висилати на ту ж саму адресу, що й за 3-ій том.

Натомість замовлення на мою німецькомовну літературознавчу книгу „Проти течії" прошу слати на адресу Видавництва: 6900 HEIDELBERG I, POSTFACH 106140.

Ціна книги в зазначеному видавництві — 100 нім марок.

(Бібліографічний опис книги). J. Bojko — Blochyn; „Gegen den Strom". Beitrage zur neueren Literaturgeschichte. Drite Folge — Band 43, Carl Winter Universitatverlag, Heidelberg 1979.

З висловом дружньої пошани до всіх моїх доброзичливих Читачів

Проф. д-р Ю. Бойко

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСоюзу

ПРАЦЯ НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишіть до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

Скористайте з виїмково доброї нагоди

ОГОЛОШЕННЯ в Календарі УНСоюзу на 1982-ий рік

який появиться в повному 20-тисячному тиражі „Свободи"

Цим Ви зможете познайомити ввесь український загал з Вашою установою, Вашою професійною обслугою чи Вашим підприємством

Одна сторінка	$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Замовлення і належність проситься надсилати найдальше до 15-го вересня 1981 р.

SVOBODA
30 Montgomery St. • Jersey City, N. J. 07302

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ТА ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 4, 5, 6 і 7-го вересня 1981 року

на кортах „СОЮЗІВКИ"

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за індивідуальні першості

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на рік 1980

І ЗА ЧАШІ

УНСОЮЗУ, „СОЮЗІВКИ", „СВОБОДИ" „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА" і п-ні МАРІЇ ДУШНИК

в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, МОЛ., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55 р.), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.)

Зголошення до змагань враз із вписовим по $10.00 приймає:

UNA ESTATE SOYUZIVKA
c/o Anya Dydyk
Kerhonkson, N. Y. 12446

до 26-го серпня 1981 р. Зголошення одержані після 26-го серпня, не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ЯТНИЦЯ, 4 ВЕРЕСНЯ — год. 1:00 по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатись в цій рунді одержать окреме повідомлення від проводу турніру до **середи, 26-го серпня.**

СУБОТА, 5 ВЕРЕСНЯ — год. 8:30 рано на Союзівці: 1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйорів (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 рано в Ню Полц: 1-ша рунда чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Ню Полц: турнір переможених. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий ст.

Змагуни групи чоловіків, вильосовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатись в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

на басейні „СОЮЗІВКИ"

СУБОТА, 5-го ВЕРЕСНЯ 1981 року, о год. 11-ій вранці

КРАЄВІ ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у, за ЧАШУ УНСоюзу, у ДРУЖИННОМУ ТОЧКУВАННІ та за ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УНСоюзу

у слідуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 — 11-12 років

25 м. — довільним
50 м. — довільним
25 м. — горілиць
25 м. — грудним
4 x 25 м. гінці — довільним

13-14 років

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — довільним

15 років і вище

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — змінним

Змагуни (-ки) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях.

Зголошення до змагань приймається в суботу, 5-го вересня, від години 9:30 рано над басейном. Вписове $2.00 від особи.

Провід змагань: РОМАН СЛИЖ, ОЛЕСЬ НАПОРА, ЮРІЙ ГРАБ, ЯРОСЛАВ РУБЕЛЬ, ХРИСТИНА КУШНІР.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

ЗМАГАННЯ ПРИСВЯЧЕНІ 70-РІЧЧЮ ЗАСНУВАННЯ С. Т. „УКРАЇНА" у ЛЬВОВІ

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

ПРОСИМО ВИТЯТИ ТА ВИСЛАТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ $10.00

(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище: ------------------------------------
2. Адреса (по-англійськи): ----------------------------
3. Телефон --
4. Дата народження ---------------------------------
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь: ----------------------
6. Клюбова приналежність: ----------------------------

Чеки виставляти на: **KLK**, American Ukrainian Sports Club.

Вступайте в члени УНСоюзу!